

Arrest

nr. 235 204 van 16 april 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 5 november 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 16 november 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 8 januari 2016 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,7 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 25 september 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 21 december 2018, nr. X). Dit arrest werd gemotiveerd als volgt:

“2.4. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

(...)

2.4.2. Beoordeling

2.4.2.1. De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt samengevat. Verzoeker is van Tadzjiekse origine en afkomstig uit Siyawooshan, gelegen in het district Gozara, behorend tot provincie Herat.

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden door leden van de taliban en meer bepaald door leden van de familie Akbari. Deze talibanleden zouden drie keer naar zijn woning zijn gekomen in een poging om hem te rekruteren. Zij wilden dat hij de plaats zou innemen van zijn broer H. die eerder als talibanstrijder sneuvelde.

2.4.2.2. Verzoeker heeft bij het CGVS geen documenten voorgelegd ter staving van zijn identiteit of ter staving van zijn problemen in Afghanistan.

Heden legt verzoeker per aanvullende nota van een kopie van zijn taskara voor, met vertaling. De vermeldingen in dit document stemmen overeen met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd over zijn identiteit en herkomst. Evenwel merkt de Raad op dat er geen origineel document voorligt, maar enkel een kopie van zijn taskara. De authenticiteit en de herkomst van dit document kunnen aldus niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (zie vaste rechtspraak RvS 25 juni 2004, nr. 133.135 en RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Het is overigens merkwaardig dat verzoeker die op 16 november 2015 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, er niet eerder in geslaagd is om een kopie van zijn taskara voor te leggen. Wat er ook van zij, het voorleggen van een kopie van zijn taskara volstaat op zich niet om vast te stellen dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming. Het vormt op zich immers geen bewijs dat de kern van verzoekers vluchtrelaas kan staven, met name dat de Akbari zonen hem gedwongen wilden rekruteren bij de taliban en dat hij bij terugkeer om die reden zal worden gedood.

Per aanvullende nota legt verzoeker ook een kopie voor van overlijdensbericht van zijn broer en een vertaling ervan, waarin de familie van verzoeker iedereen op het hoogte brengt van “Het martelaarschap van S.A.A.” en laat weten dat op 4/4/1392 een uitvaartstoet zal plaats vinden. De inhoud van het overlijdensbericht kan op zich de kern van verzoekers vluchtrelaas niet staven, met name dat de Akbari zonen hem gedwongen wilden rekruteren bij de taliban en dat hij bij terugkeer om die reden zal worden gedood.

Daarnaast legt verzoeker een kopie voor van een ongedateerd document over het overlijden van verzoekers broer. Uit de bijgevoegde vertaling blijkt dit document een verklaring te zijn van verzoeker waarin hij stelt dat hij na de dood van zijn broer werd gevraagd door de taliban om zich bij hen aan te sluiten, hetgeen hij heeft geweigerd en waarna hij is gevlucht. Het laatste document is ongedateerd en is niet meer dan een loutere weergave van een verklaring van verzoeker die niet wordt ondersteund door objectieve vaststellingen. Bovendien bevat dit document een aantal merkwaardigheden. Uit de vertaling blijkt dat het document is gericht tot “de rechtbank van België” en werd afgestempeld in het district Gozara, Herat, Afghanistan door de voorzitter van de raad van Siyawooshan en het dorpshoofd, hoewel verzoeker sinds november 2015 in België is. Dit lijkt de Raad een zeer vreemde gang van zaken.

Beide documenten zijn bovendien geen originele stukken zodat de authenticiteit en herkomst ervan, om bovenvermelde redenen, niet kan worden nagegaan. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus “Afghanistan – Corruptie en valse documenten” van 27 juni 2013) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.

De kopieën van twee foto's hebben volgens verzoeker betrekking op zijn broer. Op één foto zou zijn gestorven broer te zien moeten zijn, op een andere foto staat zijn broer afgebeeld met een wapen in zijn hand. De Raad merkt op dat aan foto's weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Er ligt verder geen bewijs voor dat staat dat de persoon die op deze foto's wordt afgebeeld ook effectief de broer van verzoeker is.

Tenslotte legt verzoeker tijdens de terechtzitting een CD neer die een videofilm bevat waar zijn neef te zien is die als talibanstrijder is gestorven tijdens een gevecht met de politie. De Raad herhaalt dat omwille van bovenvermelde redenen ook aan dit type van beeldmateriaal weinig bewijswaarde kan worden toegekend. Er ligt hier evenmin enig bewijs dat staat dat de gestorven persoon ook effectief de neef van verzoeker is. Er worden bovendien verschillende gezichten van andere personen onherkenbaar gemaakt en er wordt niet uiteengezet wie deze video heeft gemaakt. Verder stelt de Raad vast dat de video niet ondertiteld is noch vergezeld van een eensluidende verklaarde vertaling. Aangezien er een andere taal dan deze van de rechtspleging wordt gebruikt in de video, beslist de Raad in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

(hierna: PR RvV) om deze videofilm niet in overweging te nemen daar hij geen volledige kennis kan nemen van de inhoud ervan.

Hoewel verzoeker zich heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de inhoud van de voormelde documenten omwille van bovenvermelde redenen op zich niet kan overtuigen. Bovendien is de bewijswaarde van deze documenten, zoals hierboven uiteengezet, zeer gering. De documenten volstaan in deze stand van zaken derhalve niet om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

2.4.2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen en zijn vluchtrelaas. De commissaris-generaal komt tot dit besluit op basis van volgende vaststellingen:

- Verzoeker legt opvallend vage en tegenstrijdige verklaringen af aangaande de dood van zijn broer (bv. over de omstandigheden en tijdstip van overlijden) hetgeen zijn geloofwaardigheid ernstig ondermijnt en zijn vluchtrelaas bijgevolg op de helling zet.
- Verzoeker houdt informatie achter voor het CGVS. Hij ontkende eerst een facebookprofiel te hebben, gaf vervolgens de naam van een recent profiel maar daarna bleek dat hij reeds in Afghanistan een ander facebookprofiel had aangemaakt. Hieruit blijkt dat verzoeker de mogelijkheid zich te informeren naar de omstandigheden van de dood van zijn vriend aangezien hij bevriend is met de strijdmakkers van zijn broer.
- De verschillende gegevens die terug te vinden zijn op de verschillende facebookprofielen van verzoeker en zijn broer maken dat het overlijden van zijn broer weinig aannemelijk is en dat er bijkomend ernstige twijfels worden geuit aangaande de dood van zijn broer. Dit is nefast voor verzoekers vervolgingsvrees aangezien de dood van zijn broer klaarblijkelijk ook de voornaamste reden was waarom hij onder dwang werd gerekruteerd.
- Uit de landeninformatie blijkt verder dat het weinig waarschijnlijk is dat de taliban verzoeker verplicht zou willen inlijven en hem bij weigering zou vervolgen, daar familie leden van overleden talibanstrijders doorgaans met respect worden behandeld.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat de bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot het vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas alsook pertinent en correct zijn.

De Raad benadrukt dat het in beginsel aan verzoeker toekomt om voormelde vaststellingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, wat zoals hierna zal blijken niet het geval is.

2.4.2.4. Wat betreft de vaststelling dat verzoeker vage verklaringen aflegt aangaande de omstandigheden van de dood van verzoekers broers, motiveert de commissaris-generaal terecht als volgt:

“Zo geeft u aan dat uw broer om het leven kwam in het dorp waar jullie woonachtig waren (CGVS, p. 9) maar slaagt u er geenszins in om enige details te noemen betreffende de omstandigheden waarin uw broer om het leven zou zijn gekomen. Aangezien de strijd waarin uw broer zou zijn gesneuveld nota bene in uw eigen dorp plaatsvond (CGVS, p. 9) en jullie zelfs het geluid van het gevecht hoorden kan verwacht worden dat u meer details kan geven over wat er zich exact heeft afgespeeld. Er werd doorgevraagd naar de specifieke omstandigheden waarin uw broer omkwam, maar u beperkte zich telkens tot de verklaring dat jullie van leden van N. de telefonische melding kregen dat H. gestorven is (CGVS, p. 9). Deze verklaring komt, rekening houdend met de gekende context, echter weinig overtuigend over. Immers, gezien het feit dat het hier het overlijden van uw broer betreft en gezien het feit dat u na dit incident nog enige tijd in uw dorp verbleef, kan er minstens van u verwacht worden dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over de precieze omstandigheden waarin uw broer om het leven kwam.”

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat zijn familie telefonisch op de hoogte werd gesteld. Hij voegt daaraan toe dat hij toen zijn broer nog leefde, niet wist wat deze bij de taliban deed en dat hij dus weinig details heeft.

Dit betoog doet echter geen afbreuk aan het gegeven dat volgens verzoekers verklaringen het gevecht waarin zijn broer zou zijn omgekomen plaatsvond in zijn eigen dorp en dat hij het geluid van het gevecht kon horen (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag van 10 augustus 2017, p. 9). Bovendien verbleef verzoeker na het overlijden van zijn broer nog een jaar in zijn dorp. Gelet op deze omstandigheden, zoals door verzoeker verklaard, kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker meer informatie zou hebben over de precieze omstandigheden waarin zijn broer om het leven kwam, minstens meer inspanningen zou hebben gedaan om deze informatie te bekomen. De dood van zijn broer behoort

tot de kern van zijn vluchtrelaas aangezien dit de reden was waarom verzoeker onder druk werd gezet om zich aan te sluiten bij de taliban.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker ook dat hij meer informatie heeft gevraagd aan de mensen in zijn dorp en dat hij een brief met deze informatie van de ouderlingen verwacht. Dat verzoeker niet eerder pogingen ondernam om deze informatie te verkrijgen maar enkel daartoe initiatief neemt nadat hij een weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal heeft ontvangen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees. Verder ligt er heden geen brief van de ouderlingen voor, enkel een ongedateerd document dat niet meer is dan de loutere weergave van een verklaring van verzoeker die niet wordt ondersteund door objectieve vaststellingen en waarvan de bewijswaarde relatief is, zoals hierboven werd vastgesteld.

Daarnaast stelt de commissaris-generaal op correcte wijze vast: "Voorts bent u er niet alleen niet in geslaagd u eenduidig uit te drukken over de dag waarop uw broer zou zijn gestorven, u slaagde er bovendien niet in om de maand te noemen waarin uw broer om het leven zou zijn gekomen (CGVS, p. 9)."

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de dood van zijn broer al lang geleden is en dat hij zich niet precies meer de maand herinnert. Dit betoog overtuigt echter niet. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat "Van een dergelijke impactvolle gebeurtenis (...) evenwel meer precisie van u verwacht [kan] worden. Dit is des te meer het geval wanneer hierbij in rekening wordt gebracht dat u tijdens hetzelfde interview wel de exacte datum van de dood van de man van uw tante meegeeft (op spontane wijze) en dat u, op één keer na, wel steeds de maand kan noemen waarin u zelf zou benaderd geweest zijn door N. en M.H. (CGVS, p. 8 en 10-11)."

Aldus blijkt dat verzoeker er wel in slaagt voor andere gebeurtenissen een exacte datum of maand te noemen, maar hierin niet slaagt voor wat betreft het overlijden van zijn broer dat toch een zeer belangrijke gebeurtenis is en in casu zelfs de oorzaak vormt van zijn voorgehouden vrees voor vervolging. Dat verzoeker zich niet meer precies de maand herinner wanneer zijn broer is overleden, ondermijnt om voorgaande redenen dan ook zijn geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat de tegenstrijdigheid, vastgesteld door de commissaris-generaal, met betrekking tot het tijdstip van de dood van zijn broer berust op een onduidelijke weergave van zijn verklaringen op pagina van 9 van het gehoorverslag, kan hij niet worden gevolgd. Verzoeker houdt voor dat hij enerzijds verklaarde dat zijn broer in de zomer van 1392 stierf, en anderzijds verklaarde dat de taliban op het einde van dat jaar 1392 naar zijn huis kwam om hem te rekruteren, en niet dat zijn broer op het einde van dat jaar stierf.

Evenwel kan op pagina 10 van het gehoorverslag worden gelezen dat verzoeker uitdrukkelijk het volgende verklaarde op de vraag "Hoeveel tijd na het eerste bezoek werd u voor een tweede keer aangesproken door de taliban?": "De eerste keer kwamen ze eind 1393 en de tweede keer was assad 1394." (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p. 10). Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de commissaris-generaal zijn verklaringen verkeerd heeft begrepen of onterecht een tegenstrijdigheid heeft vastgesteld. Bijgevolg slaagt verzoeker er niet in volgend motief te weerleggen: "Aangaande wanneer de dood van uw broer plaatsvond beperkt u zich aanvankelijk tot de verklaring dat het zomer was en dat het warm was (CGVS, p. 9). Iets later tijdens hetzelfde CGVS-interview zegt u evenwel dat het bijna eind 1392 was toen uw broer stierf en dat ze u eind 1393 kwamen vragen om uw broer te vervangen (CGVS, p. 9). Dergelijke verklaringen, met sterk divergerende tijdsaanduidingen voor de dood van uw broer, wijzen niet alleen op een gebrekkige doorleefdheid maar vormen tevens tegenstrijdigheden aangaande de kern van uw asielrelaas waardoor uw geloofwaardigheid ter zake ernstig wordt ondermijnd. De tegenstrijdigheid tussen het einde van het jaar en uw referenties naar de warmte en de zomer wordt verder aangetoond middels de beschikbare informatie over uw regio van herkomst. De laatste maand van het jaar in Afghanistan is Hout wat omgerekend ongeveer samenvalt met de westerse maanden februari en maart. De laatste maanden van het Afghaanse jaar zijn afgetekend de koudste in uw regio en schommelen gemiddeld tussen 1 graden en 19 graden (zie screenshot in bijlage). De zomermaanden van Afghanistan zijn opvallend warmer. Hoewel u hier niet mee geconfronteerd werd, kan hieruit toch verder geconcludeerd worden dat u er niet slaagt om zich eenduidig uit te drukken betreffende de periode waarin uw broer om het leven zou zijn gekomen."

Gelet op het bovenstaande, treedt de Raad het standpunt van de commissaris-generaal bij dat verzoeker vage en incoherente verklaringen heeft afgelegd aangaande de dood van zijn broer.

2.4.2.5. Wat betreft de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker informatie achterhoudt, met name de ontkenning dat hij een facebookprofiel heeft dat hij heeft aangemaakt wanneer hij nog in Afghanistan verbleef, volhardt verzoeker in zijn eerdere verklaring dat hij het bestaan van dit facebookprofiel vergeten was.

Verzoeker gaat in zijn betoog echter geheel voorbij aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers netwerk op dit facebookprofiel bestaat uit meer dan 230 vrienden en dat verzoeker tot eind maart 2015 actief was op dit profiel, hetgeen steun vindt in de stukken van het administratief

dossier (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel). De commissaris-generaal kon dan ook terecht besluiten dat gezien van omvang van verzoekers netwerk en zijn relatief recente activiteit op dit profiel, het geenszins aannemelijk is dat hij bestaan ervan niet vermeldde omdat het bestaan van het profiel hem volledig ontgaan zou zijn. Dat de commissaris-generaal hieruit afleidt dat verzoeker wel degelijk de intentie had om het profiel achter te houden, acht de Raad gelet op het voorgaande niet kennelijk onredelijk.

Verzoekers loutere herhaling van zijn 'vergetelheid' zonder concrete argumenten aan te halen is in casu dan ook niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Volgens verzoeker heeft hij er niet aan gedacht dat hij facebook kon gebruiken om meer informatie over de omstandigheden van de dood van zijn broer te verkrijgen. Dit betoog is weinig ernstig. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker op facebook bevriend was met zijn voorgehouden belagers, dit zijn de strijdmakkers van zijn broer (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel). Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn voorgehouden belagers pas een jaar na het overlijden van zijn broer aan verzoeker hebben gevraagd om de plaats van zijn broer in te nemen. (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p. 9-10). Verzoeker had dus ruim de mogelijkheid om zich in te informeren over de omstandigheden van de dood van zijn broer. Dat hij dit heeft nagelaten, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing ook vast dat verzoeker "met uw beide facebookprofielen bevriend [is] met een naamgenoot van [zijn] broer."

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift dat de naamgenoot van zijn broer met wie verzoeker bevriend is op facebook, zijn broer niet is. Hij brengt echter geen concrete elementen aan die toelaten uit te sluiten dat de naamgenoot niet zijn broer is. Hij weerlegt verder de concrete bevindingen van commissaris-generaal niet die steun vinden in het administratief dossier, met name: (i) dat hij op zijn beide facebookprofielen, oud en nieuw, bevriend is met deze naamgenoot van zijn broer en (ii) dat hij op beide facebookprofielen vele tientallen gemeenschappelijke vrienden heeft met deze naamgenoot en dat het opvallend is dat hieronder ook verschillende leden van de familie Akbari vallen (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel). Verzoeker brengt geen concrete argumenten aan die aannemelijk maken dat uit deze bevindingen redelijkerwijze niet kan worden afgeleid dat hij en de naamgenoot van zijn broer een groot overlappend netwerk hebben en dat het in zekere mate ook waarschijnlijk is dat zij uit dezelfde regio afkomstig zijn. Verzoeker ontkent ook niet dat hij op het CGVS verklaarde dat zijn vader geen broers of zussen heeft en ontkracht derhalve niet dat daardoor uitgesloten kan worden dat het om een neef langs vaderszijde met dezelfde naam als zijn broer zou gaan (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p. 6).

Verder stelde commissaris-generaal terecht vast, na een analyse van de verschillende facebookprofielen, dat verzoeker en de naamgenoot tot op heden frequent contact hebben onder de vorm van reacties en 'likes'. Tenslotte stelde de commissaris-generaal ook correct vast dat ook de beide profielen van de naamgenoot zijn tot op heden actief en dat jaren na het door verzoeker geclaimde overlijden er nog foto's online werden geplaatst via deze profielen (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel).

De Raad treedt de commissaris-generaal bij in het standpunt dat al deze bevindingen zeer opmerkelijk zijn en ernstige aanwijzingen vormen dat verzoekers broer niet enkel op zijn profiel staat, maar dat deze broer daarenboven na zijn voorgehouden overlijden nog steeds actief is op facebook. De commissaris-generaal kan bijgevolg op pertinente wijze ernstige twijfels uiten aangaande de dood van verzoekers broer. Door louter te volharden dat deze naamgenoot zijn broer niet is, zonder enige verdere toelichting over wie deze persoon dan wel is, slaagt verzoeker er niet in deze ernstige twijfels over de dood van zijn broer weg te nemen.

De commissaris-generaal merkt tevens op dat het frappant is dat zowel verzoeker als de naamgenoot een foto leuk vinden van Z.A., van wie verzoeker bij het CGVS verklaarde dat hij om het leven kwam. Evenwel stelt de commissaris-generaal vast dat deze Z., die twee profielen heeft en waar verzoeker ook met beide mee bevriend is, tot op de dag van de bestreden beslissing actief is op sociale media. (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel).

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een loutere bevestiging dat Z.A. dood is. Hij brengt geen concrete argumenten die de bevindingen van de commissaris-generaal weerleggen. Hij licht op geen enkel wijze toe wie deze Z.A. dan wel is, met wie op zijn beide facebookprofielen bevriend is, noch verduidelijkt hij op enige wijze waarom deze Z.A., van wie hij tijdens zijn gehoor stelde dat hij was overleden (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p.8), tot op de dag van bestreden beslissing actief was op sociale media. In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de foto's van de begrafenis van Z.A. die hij zal sturen en daarmee de CD bedoelt die werd voorgelegd tijdens de terechtzitting, verwijst de Raad naar wat reeds hierboven werd gesteld in punt 2.4.2.2., met name dat deze CD niet in overweging wordt genomen.

Voorts merkt de commissaris-generaal op dat verzoekers recente facebookprofiel werd gemaakt minstens een jaar voor het plaatsvinden van het gehoor en dat dit in tegenstrijd is met zijn verklaring dat hij zijn profiel slechts twee maanden ervoor zou hebben aangemaakt. Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in het betoog dat zijn facebookprofiel slechts 2 tot 4 maanden voor het gehoor opgemaakt werd. Deze loutere bewering vindt echter geen steun in de stukken van het administratief dossier. Daaruit blijkt dat verzoekers recente facebookprofiel op 27 maart 2016 werd opgemaakt en dat de commissaris-generaal terecht vaststelt dat dit gebeurde minstens een jaar voor het plaatsvinden van het gehoor op 10 augustus 2017 (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel). De commissaris-generaal besluit terecht dat: "Hoewel dit element op zich geenszins doorslaggevend is, moet evenwel opgemerkt worden dat het een bijkomende indicatie is van uw algemene gebrek aan geloofwaardigheid."

Gelet op bovenstaande, volgt de Raad de commissaris-generaal in dit standpunt: "Het feit dat u zichtbaar geen inspanning deed om te achterhalen wat er met uw broer, H., gebeurd is en het feit dat er verschillende profielen werden teruggevonden van een naamgenoot van uw broer, maken het overlijden van uw broer weinig aannemelijk. Doordat de dood van uw broer klaarblijkelijk ook de voornaamste reden was waarom uw onder dwang zou gerekruteerd worden door de taliban, zijn de bovenstaande vaststellingen dan ook nefast voor de door u verklaarde vervolgingsvrees."

2.4.2.6. Verzoeker bevestigt nog in zijn verzoekschrift dat de taliban hem wilde rekruteren om zijn overleden broer te vervangen en druk op hem te zetten. Hij bevestigt ook dat zijn familie geen smartengeld kreeg.

De Raad stelt vast dat verzoekers betoog niet coherent is met de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Recruitment by armed groups, September 2016, p.22.). Daaruit blijkt namelijk dat het weinig waarschijnlijk is dat de taliban verzoeker verplicht zou willen inlijven en hem bij weigering zou vervolgen, daar familieleden van overleden talibanstrijders doorgaans met respect worden behandeld.

De commissaris-generaal motiveerde hierover als volgt: "Daarenboven moet worden opgemerkt dat, zelfs indien zou aangenomen worden dat uw broer omkwam bij gevechten quod non, in het licht van de algemene informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, het sowieso weinig waarschijnlijk is dat de Taliban u verplicht zou willen inlijven en geregeld naar u zou zijn komen vragen, laat staan dat ze u omwille van uw weigering zouden vervolgen, gezien uw familiale situatie. U bent immers de broer van een overleden lid van de Taliban, die in 1392 is omgekomen bij een strijd tussen de taliban en de overheid. Familieleden van overleden Talibanstrijders worden doorgaans met respect behandeld. De families van martelaars krijgen bijvoorbeeld doorgaans ook smartengeld uitbetaald, wat bij u evenmin het geval was (CGVS, p. 6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt worden dergelijke families dus geëerd, waardoor het weinig waarschijnlijk lijkt dat men net u, de broer van een Taliban-martelaar, tegen uw eigen wil en die van uw familie, zou willen inlijven als rekrut (EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Recruitment by armed groups, September 2016, p.22). U zegt dat ze u probeerden te overtuigen om bij hen aan te sluiten omdat u familie bent van deze talibanleden (CGVS, p. 12). Er kon echter worden vastgesteld dat deze familieband niet sterk is. Zo gaf u aan dat uw tante langs moederszijde 1 van de 4 vrouwen van G.Y. was en dat zij enkel dochters had met deze man (CGVS, p. 9). De 10 zonen van G.Y. zijn dus afkomstig van een andere moeder, waardoor er slechts een zeer indirecte familiale band bestaat met de zonen in kwestie. Hieraan gelinkt, werd er eerder reeds vermeld dat u zeer vage verklaringen aflegde betreffende het overlijden van uw broer, waardoor het niet aannemelijk lijkt dat dit incident werkelijk heeft plaatsgevonden op de door u omschreven wijze. Hierdoor kan dus niet ingezien worden waarom de taliban u verplicht zou willen inlijven."

Verzoeker betwist de gebruikte landeninformatie, die terug te vinden is in het administratief dossier, niet. Door louter te volharden in zijn eerdere verklaringen, slaagt verzoeker er verder niet in bovenstaande concrete en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier, te ontkrachten en toont verzoeker niet aan waarom de taliban in zijn geval, als familielid van een overleden talibanstrijder, alsnog zou willen overgaan tot een gedwongen rekrutering. Het enkele betoog van verzoeker dat de taliban hun hoofdkwartier hebben in zijn dorp van herkomst is in deze niet voldoende om in concreto aannemelijk te maken dat verzoeker specifiek wordt geviséerd voor gedwongen rekrutering.

2.4.2.7. De Raad besluit dat het geheel van de bevindingen van de commissaris-generaal, zoals samengevat in punt 2.4.2.3, onverminderd overeind blijft. Deze vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. De uitgebreide en gedetailleerde motivering waarop deze vaststellingen berusten, is draagkrachtig en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en overgenomen.

Bijgevolg kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het volgende besluit: "Al deze elementen samengenomen, zorgen ervoor dat aan uw asielmotieven geen geloof kan worden gehecht.

Zo hield u bewust informatie achter betreffende uw facebookprofiel in Afghanistan waarop informatie teruggevonden kon worden die de door u aangehaalde feiten lijkt te ondermijnen. Voorts werd er gewezen op de reële mogelijkheid dat uw broer nog in leven is, gezien het feit dat er een gelijknamige persoon in uw vriendengroep werd teruggevonden. Deze reële mogelijkheid werd verder versterkt door het feit dat u opvallend vage verklaringen aflegde betreffende het overlijden van uw broer en doordat onze algemene informatie aantoont dat families van martelaars doorgaans met respect behandeld worden. Het feit dat u onrechtstreeks familie zou zijn van deze talibanleden wijzigd voorgaande vaststellingen niet.”

De stukken die verzoeker heden voorlegt middels twee aanvullende nota's, kunnen, zoals reeds in punt 2.4.2.2. uiteengezet, inhoudelijk niet overtuigen en hebben tevens slechts een relatieve bewijswaarde. Ook samengenomen met verzoekers verklaringen, kunnen deze stukken niet overtuigen. Immers, uit wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen die vaag en incoherent zijn. Daarenboven doen gegevens uit facebookprofielen ernstige twijfels rijzen over de dood van verzoekers broer, is verzoekers vluchtrelaas niet coherent met de landeninformatie in het administratief dossier en maakt verzoeker niet aannemelijk dat in zijn geval van deze landeninformatie moet worden afgeweken. Bijgevolg worden de voorgelegde stukken, die op zich niet volstaan omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde, dus niet aangevuld en geruggesteund door voldoende consistente, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen noch door objectieve landeninformatie.

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift nog op wijst dat de taliban hun hoofdkwartier hebben in zijn dorp van herkomst, zoals blijkt uit pagina 7 van de COI Focus “Afghanistan – Security situation in Herat province” van 18 mei 2017 (AD CGVS, stuk 12, map met “landeninformatie”). Evenwel wordt verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig bevonden, met name dat de taliban hem trachtte gedwongen te rekruteren om de plaats van zijn overleden broer in te nemen. Verder brengt verzoeker geen concrete aanwijzing waaruit blijkt dat hij om een andere reden door de taliban dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

Verzoeker maakt een gegronde vrees voor vervolging door de taliban dan ook niet aannemelijk.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Het voordeel van de twijfel kan verzoeker dan ook niet worden toegekend.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

(...)

2.5.2. Beoordeling

2.5.2.1. Artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet beoogt vooreerst bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De Raad herinnert er aan dat hij in casu met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en ex nunc onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risicoanalyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn.

Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt. Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht het volgende stellen, gelet op verzoekers verklaarde herkomst uit het district Gozara in de provincie Herat:

“(…) Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Herat province van 18 mei 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan, is grotendeels in handen van de overheid en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie regionaal erg verschillend zijn. Opstandelingen zijn voornamelijk actief in welbepaalde insurgent hotspots. Het merendeel van de gewelddaden die er in de

provincie plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten geïmplementeerd worden. Het geweld in de rurale districten neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van doelgerichte aanvallen en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Opvallend zijn ook de vele security enforcements. Deze omvatten vooral arrestaties, het oprollen van wapenopslagplaatsen, en het onschadelijk maken van IED's. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om geweld te voorkomen. Niettegenstaande bepaalde districten duidelijk als onveilig dienen bestempeld te worden, blijkt uit dezelfde informatie ook dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Herat regionaal erg verschillend zijn. Zo dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in uw district Gozara relatief stabiel is. Bovendien blijkt de provincie een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Gozara in de provincie Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Gozara aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Uit de meer recente landeninformatie die de verwerende partij heeft bijgebracht middels de aanvullende nota die zij heeft neergelegd op 21 november 2018 (EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van december 2017 en mei 2018; EASO Country Guidance "Afghanistan – Guidance note and common analysis" van juni 2018) kan niet blijken dat de veiligheidssituatie in Gozara inmiddels in die zin is gewijzigd dat het niet langer opgaat te stellen dat er actueel voor burgers in deze regio geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. Integendeel, de vaststellingen van de bestreden beslissing worden genoegzaam bevestigd door de meer recente landeninformatie en aldus stelt verwerende partij terecht in haar aanvullende nota:

"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation december 2017 en EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation- Update - mei 2018) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan, en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. De provincie Herat wordt de EASO Guidance Note bestempeld als een provincie waarvan niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld er dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Herat ruw geschat 1,9 miljoen inwoners heeft en dat er in 2017 in de gehele provincie 495 burgerslachtoffers vielen. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Herat in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat Het merendeel van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten geïmplementeerd worden. Het geweld in de rurale districten neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van doelgerichte aanvallen en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het gros van de veiligheidsincidenten die er in de provincie plaatsvinden betreffen niet aan het conflict gerelateerde incidenten en security enforcements. Deze omvatten vooral arrestaties, het oprollen van wapenopslagplaatsen, en het onschadelijk maken van IED's. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om geweld te voorkomen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict."

Het betoog van verzoeker in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Gozara, Herat is gesteund. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift bovendien naar informatie die ouder is dan de recente informatie waarnaar verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota van 21 november 2018 (zie bijvoorbeeld stuk 3 bij het verzoekschrift).

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift er nog op wijst dat de taliban hun hoofdkwartier hebben in zijn dorp van herkomst, gelegen in het district Gozara, zoals blijkt uit pagina 7 van de COI Focus "Afghanistan – Security situation in Herat province" van 18 mei 2017 (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie"), merkt de Raad op dat uit het EASO COI Information Report: Afghanistan – Security Situation, van mei 2018 (zie aanvullende nota verwerende partij), blijkt dat heden aan de taliban in Gozara slechts een lage aanwezigheid en activiteit kan worden toegekend (p. 77).

Dat sinds 2013 de situatie is verslechterd, dat er zich in Gozara en bij uitbreiding in de provincie Herat veiligheidsincidenten voordoen en dat daarbij (burger)slachtoffers vallen, zoals de aanslag op de moskee in augustus 2017 waarnaar verzoeker in stuk 2 bij zijn verzoekschrift verwijst, wordt in het voorgaande bovendien niet betwist en terdege in rekening gebracht. Zoals reeds vermeld, blijkt hieruit dat voor het jaar 2017 de provincie Herat in haar geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten (495) in verhouding met het aantal burgers (1,9 miljoen) en dat het geweld wel degelijk voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten worden gevisieerd, zoals ook blijkt uit stuk 1 dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt.

De Raad besluit dat uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier afdoende blijkt dat de situatie in Gozara, Herat op dit moment niet van die aard is dat verzoeker, bij terugkeer naar dit district, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

2.5.2.2. Vervolgens moet worden onderzocht of verzoeker omwille van zijn individuele situatie, met name omwille van concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet. In zoverre de verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, verwijst de Raad naar de hierboven besproken pertinente en terechte vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande waarbij wordt besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen. Verzoeker voert verder geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat hij specifiek wordt gevisieerd in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er kan verder worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofd het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde blijkt niet dat er in verzoekers geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Herat een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikelen 2 en 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder hebben verzoekers gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissingen voor te leggen aan de Raad en hun middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM werd gerespecteerd.

Verzoeker zet niet uiteen op welke wijze artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie werden geschonden door de bestreden beslissing zodat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

2.8. Verzoeker vraagt in fine van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4. Op 26 maart 2019 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. Op 7 oktober 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 8 oktober 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 26/03/2019

Overdracht CGVS: 17/09/2019

A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit Siyawooshan (district Gozara, provincie Herat), de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek te zijn van origine. U woonde hier sinds uw geboorte samen met uw vader, moeder, en twee broers. Uw oudste broer, H., werd lid van de Taliban en kwam in die hoedanigheid tijdens de gewapende strijd om het leven in het jaar 1392 (2013). Een jaar later kwamen twee neven van u, N. en M.H., die tevens bij de taliban waren, naar uw huis om u te vragen uw broer te vervangen als lid van de taliban. U weigerde evenwel op hun vraag in te gaan. In asad 1394 (juli-augustus 2015) werd u een tweede keer door hen benaderd, wederom weigerde u in te gaan op hun verzoek. Bij hun derde bezoek in sunbula 1394 (september 2015) uitten N. en M.H. bedreigingen indien u zich niet bij de taliban zou aansluiten. Vervolgens besloot u Afghanistan te ontvluchten. U kwam op 5 november 2015 toe in België en diende op 16 november 2015 uw verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 25 september 2017 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het door u hiertegen ingediende beroep werd op 21 december 2018 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u op 26 maart 2019 uw huidige eerste volgend verzoek in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde dat u, net zoals alle andere jongeren van uw dorp, het risico loopt om gedwongen gerekruteerd te worden door de talibangroep van uw neven, door een talibangroep van commandant Ni., of door Arbaki. U stelde dat iedere dag 6 à 7 onschuldige personen omkomen door hun toedoen. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban of om te komen in de gewapende strijd.

Ter staving van uw volgend verzoek legde u de volgende documenten neer: een originele foto van uw broer H. met een wapen; een originele foto van de voetbalploeg van uw dorp waarin u en uw broer te zien zijn; de originele taskara van uw broer; uw eigen originele taskara en een vertaling hiervan; een origineel overlijdensbericht over uw broer en een vertaling hiervan; uw originele schriftelijke verklaring over de gebeurtenissen, bevestigd door de dorpsoudsten, met vertaling; een nota van uw advocaat over de veiligheidssituatie in Herat; en een originele usb-stick met 12 foto's over jongeren uit uw regio die recent gedood werden, en met twee videofragmenten over de taliban in uw regio.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij

voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Voor zover u in uw huidige verzoek steunt op motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Er werd namelijk onder meer op gewezen dat u opmerkelijk vage en tegenstrijdige verklaringen afgelegd had over het overlijden van uw broer, waardoor u er niet in slaagde uw relaas aannemelijk te maken. Ook werd vastgesteld dat u informatie over uw facebookprofiel had proberen achter te houden voor het CGVS, en dat op basis van verschillende gegevens die terug te vinden waren op facebook ernstige twijfels geuit konden worden aangaande de dood van uw broer. Deze beslissing en beoordeling werden door de RVV bevestigd, waartegen u geen cassatieberoep aantekende. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw laatste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast.

Aangezien u in het kader van uw huidige eerste volgend verzoek volhardt in uw vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw asielverzoek incorrect is. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name het lidmaatschap van uw broer bij de taliban, zijn overlijden, en de bedreigingen tot gedwongen rekrutering die daaruit voortvloeiden ten aanzien van u, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Ter staving van uw volgend verzoek legde u twee originele foto's neer van uw broer (één van uw broer met een wapen, en één van u en uw broer in een voetbalploeg), en de originele taskara's van uw broer en van uzelf. Hiermee tracht u uw familieband met uw broer H. aan te tonen (zie verklaring volgend verzoek DVZ rubriek 17 en nota advocaat p.2). Wat betreft de foto's dient opgemerkt te worden dat deze stukken omwille van hun aard slechts geringe bewijswaarde hebben. Documenten van deze aard kunnen immers slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben ten aanzien van verklaringen die coherent, gedetailleerd en waarschijnlijk zijn, wat in casu niet het geval is. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u bij de RVV reeds een kopie van de foto van uw broer met wapen hebt neergelegd, en dat de RVV in haar arrest hieromtrent het volgende concludeerde: "De Raad merkt op dat aan foto's weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld." (arrest nr.211 562, p.11)

Wat betreft de taskara's dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien hebt u reeds een kopie van uw eigen taskara met vertaling voorgelegd tijdens uw beroepsprocedure, waarbij de RVV opmerkte dat dit document op zich geen bewijs vormt dat de kern van uw vluchtrelaas kan staven, nl. dat u gedwongen gerekruteerd zou worden bij de taliban en dat u bij terugkeer om die reden zal worden gedood (arrest nr.211 562, p.11). Deze stukken doen dan ook geen afbreuk aan de vaagheden, tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden die werden vastgesteld binnen uw asielrelaas en de gegevens die uit uw facebookprofiel en dat van uw broer bleken.

Daarnaast legde u een origineel overlijdensbericht over uw broer neer, evenals een originele schriftelijke verklaring omtrent zijn overlijden die uzelf opstelde en die mee werd ondertekend door de dorpsoudsten. Van beide documenten legde u kopieën voor tijdens uw beroepsprocedure, dewelke door de RVV reeds inhoudelijk werden beoordeeld. Wat betreft het overlijdensbericht stelde de RVV dat het stuk de kern van uw vluchtrelaas niet kan staven. Aangaande uw schriftelijke verklaring merkte de RVV op dat het een loutere weergave van uw eigen verklaringen betrof die niet worden ondersteund door objectieve vaststellingen, en dat het document tevens aangetast was door een aantal merkwaardigheden (het document is met name afgeleverd ná uw vertrek uit Afghanistan, en het document is gericht tot "de rechtbank van België", zie arrest nr.211 562, p.11). Het feit dat u bij onderhavig verzoek om internationale bescherming de originele versies neerlegt, verandert niets aan bovenstaande bevindingen door de RVV. Bovendien dient wederom verwezen te worden naar de relatieve bewijswaarde van Afgaanse documenten, daar dergelijke documenten eenvoudig vervalst kunnen worden.

Voorts legde u een USB-stick neer met 12 foto's van jongeren uit uw regio die gedood zijn door de taliban, en met twee video's over de taliban (verklaring volgend verzoek DVZ, rubriek 17). Het betreft portretfoto's van overleden personen met een naamopschrift, foto's van incidenten in stedelijke omgeving, foto's van overleden personen, een foto van een begraafplaats en een overlijdensbericht van het dorps hoofd van uw dorp Siyawooshan met aankondiging van een herdenkingsmoment. Op de eerste video is te zien hoe een talibancommandant een groep mannen toespreekt. Hij klaagt onzedelijkheid tussen jongens en meisjes in Herat aan, bedreigt de Afgaanse president en Afgaanse overheid en preekt voor een Islamitische overheid. Op de tweede video is een herdenkingsmoment te zien voor de dood van enkele jongeren uit Herat die sneuvelden in de gewapende strijd. Een talibancommandant spreekt een grote groep mannen toe en hitst hen op tegen de Afgaanse overheid en de Amerikaanse inmenging. Echter, het CGVS herhaalt dat omwille van bovenvermelde redenen ook aan dit type beeldmateriaal weinig bewijswaarde kan worden toegekend. Noch de foto's, noch de videofragmenten staven uw relaas over het overlijden van uw broer en de gedwongen rekrutering bij de taliban die u daardoor vreesde. Bijgevolg kunnen ook deze stukken de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

Tot slot legde uw advocaat een nota neer waarin hij de algemene veiligheidssituatie in Herat aanklaagt en waarin hij de veiligheidsrisico's voor terugkerende verzoekers naar Herat benadrukt. Dienaangaande wordt verwezen naar onderstaande beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Herat (zie infra).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is

ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Herat te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-68 en 137-143, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>) en EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-24 en 77-81, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>) en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-66 en 149-155, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan, en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. De provincie Herat wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Herat ruw geschat 1,9 miljoen inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 259 burgerslachtoffers vielen, een vermindering met 48% ten opzichte van 2017. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Herat in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden bovendien voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten geviséerd worden. Het geweld in de rurale districten neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van doelgerichte aanvallen en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. De provincie blijkt voorts een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchten en voor een groot aantal intern ontheemden die hun regio verlaten omwille van de droogte.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Herat in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Herat een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Herat.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In het eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève en Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4,§2, b van de vreemdelingenwet".

Verzoeker bespreekt het begrip 'vluchteling' zoals gedefinieerd in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van deze definitie toe. Hij benadrukt bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan te vrezen om gedwongen gerekruteerd te worden naar de taliban. Ter staving van zijn subjectieve vrees verwijst verzoeker naar zijn verklaringen bij de commissaris-generaal. Ter staving van zijn objectieve vrees verwijst hij naar en citeert uit landeninformatie van ECRE, BBC News en The New Humanitarian. Verzoeker voert aan dat hij de bescherming van de Afghaanse autoriteiten niet kan inroepen.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto schending van gelijkheidsbeginsel juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto artt 3 en 8 EVRM".

Verzoeker geeft aan niet akkoord te zijn met de motivering van de bestreden beslissing dat hij geen nieuwe elementen naar voor heeft gebracht, daar hij thans alle originele stukken met betrekking tot zijn vrees voor vervolging heeft voorgelegd. Hij voert aan dat de commissaris-generaal verwijst naar de beoordeling gemaakt door de Raad in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, doch hierbij heeft nagelaten om na te gaan in welke mate deze beoordeling beïnvloedt werd door het feit dat deze stukken kopieën waren. Hij meent dan ook dat de commissaris-generaal *"gefaald heeft om deze stukken te onderzoeken en de gemakkelijkste optie gekozen nl. te verwijzen naar een arrest van uw Raad."* Verzoeker meent dat hij de familieband met zijn broer H. en de dood van zijn broer heeft gestaafd en aldus een begin van bewijs heeft neergelegd dat hij vervolging vreest.

Verzoeker benadrukt verder dat de door hem neergelegde video-opname bewijst dat de taliban actief zijn in zijn regio van herkomst. Hij meent dat in zijn dorp de situatie anders is dan in de provincie Herat, die de commissaris-generaal als “veilig” beschouwd. De commissaris-generaal heeft nagelaten om dit op een individuele wijze te onderzoeken. Verzoeker stelt nog dat *“het feit dat de corruptie in een land geen reden mag zijn om alle documenten van dat land in twijfel te trekken.”* Hij verwijst naar zijn verklaringen gedaan in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming dat in zijn dorp drie verschillende groeperingen tegen elkaar vechten. De commissaris-generaal beschikt evenwel niet over landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in zijn dorp, aldus verzoeker. Het feit dat er Arbaki aanwezig is in zijn dorp is volgens hem een indicatie dat de veiligheidssituatie slecht is.

Verzoeker voert nog aan dat, waar de bestreden beslissing verwijst naar landenrapporten van augustus 2018 en juni 2019, de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan niet *up to date* is. Hij citeert hierbij uit informatie van UNHCR over de veiligheidssituatie in Kabul en de grote steden en de situatie van terugkeerders en benadrukt hierbij dat *“in dit rapport staat dat noch Kaboel noch Herat veilig is voor de burger.”* Verzoeker citeert tevens uit informatie over de situatie van terugkeerders in Afghanistan van Oxfam. Hij citeert verder uit informatie van Human Rights Watch en ACCORD en leidt hieruit af dat *“de veiligheidssituatie EN de humanitaire situatie vandaag te wensen overlaat in Afghanistan.”* Hij wijst erop dat in 2019 meer dan 25 dodelijke incidenten gerapporteerd werden en dat de media niet alle incidenten naar buiten brengt.

Verzoeker licht nog toe als volgt:

“Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Ze geen rekening heeft gehouden met het profiel van verzoeker

Het rapport van “treatment van returnees” niet van toepassing is op de situatie van verzoeker

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet:

Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoekers niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’:

“Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen. Hij is van oordeel dat hij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.”

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt

daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24*).

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het oneens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in het verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in zijn vrees voor vervolging en de bewijswaarde van de door hem thans neergelegde documenten, het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het citeren uit algemene informatie en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing stelde immers op goede gronden dat:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Voor zover u in uw huidige verzoek steunt op motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Er werd namelijk onder meer op gewezen dat u opmerkelijk vage en tegenstrijdige verklaringen afgelegd had over het overlijden van uw broer, waardoor u er niet in slaagde uw relaas aannemelijk te maken. Ook werd vastgesteld dat u informatie over uw facebookprofiel had proberen achter te houden voor het CGVS, en dat op basis van verschillende gegevens die terug te vinden waren op facebook ernstige twijfels geuit konden worden aangaande de dood van uw broer. Deze beslissing en beoordeling werden door de RVV bevestigd, waartegen u geen cassatieberoep aantekende. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw laatste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast.

Aangezien u in het kader van uw huidige eerste volgend verzoek volhardt in uw vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw asielverzoek incorrect is. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name het lidmaatschap van uw broer bij de taliban, zijn overlijden, en de bedreigingen tot gedwongen rekrutering die daaruit voortvloeiden ten aanzien van u, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt

beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Ter staving van uw volgend verzoek legde u twee originele foto's neer van uw broer (één van uw broer met een wapen, en één van u en uw broer in een voetbalploeg), en de originele taskara's van uw broer en van uzelf. Hiermee tracht u uw familieband met uw broer H. aan te tonen (zie verklaring volgend verzoek DVZ rubriek 17 en nota advocaat p.2). Wat betreft de foto's dient opgemerkt te worden dat deze stukken omwille van hun aard slechts geringe bewijswaarde hebben. Documenten van deze aard kunnen immers slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben ten aanzien van verklaringen die coherent, gedetailleerd en waarschijnlijk zijn, wat in casu niet het geval is. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u bij de RVV reeds een kopie van de foto van uw broer met wapen hebt neergelegd, en dat de RVV in haar arrest hieromtrent het volgende concludeerde: "De Raad merkt op dat aan foto's weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld." (arrest nr.211 562, p.11)

Wat betreft de taskara's dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien hebt u reeds een kopie van uw eigen taskara met vertaling voorgelegd tijdens uw beroepsprocedure, waarbij de RVV opmerkte dat dit document op zich geen bewijs vormt dat de kern van uw vluchtrelaas kan staven, nl. dat u gedwongen gerekruteerd zou worden bij de taliban en dat u bij terugkeer om die reden zal worden gedood (arrest nr.211 562, p.11). Deze stukken doen dan ook geen afbreuk aan de vaagheden, tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden die werden vastgesteld binnen uw asielrelaas en de gegevens die uit uw facebookprofiel en dat van uw broer bleken.

Daarnaast legde u een origineel overlijdensbericht over uw broer neer, evenals een originele schriftelijke verklaring omtrent zijn overlijden die uzelf opstelde en die mee werd ondertekend door de dorpsoudsten. Van beide documenten legde u kopieën voor tijdens uw beroepsprocedure, dewelke door de RVV reeds inhoudelijk werden beoordeeld. Wat betreft het overlijdensbericht stelde de RVV dat het stuk de kern van uw vluchtrelaas niet kan staven. Aangaande uw schriftelijke verklaring merkte de RVV op dat het een loutere weergave van uw eigen verklaringen betrof die niet worden ondersteund door objectieve vaststellingen, en dat het document tevens aangetast was door een aantal merkwaaardigheden (het document is met name afgeleverd ná uw vertrek uit Afghanistan, en het document is gericht tot "de rechtbank van België", zie arrest nr.211 562, p.11). Het feit dat u bij onderhavig verzoek om internationale bescherming de originele versies neerlegt, verandert niets aan bovenstaande bevindingen door de RVV. Bovendien dient wederom verwezen te worden naar de relatieve bewijswaarde van Afghaanse documenten, daar dergelijke documenten eenvoudig vervalst kunnen worden.

Voorts legde u een USB-stick neer met 12 foto's van jongeren uit uw regio die gedood zijn door de taliban, en met twee video's over de taliban (verklaring volgend verzoek DVZ, rubriek 17). Het betreft portretfoto's van overleden personen met een naamopschrift, foto's van incidenten in stedelijke omgeving, foto's van overleden personen, een foto van een begraafplaats en een overlijdensbericht van het dorpshoofd van uw dorp Siyawooshan met aankondiging van een herdenkingsmoment. Op de eerste video is te zien hoe een talibancommandant een groep mannen toespreekt. Hij klaagt onzedelijkheid tussen jongens en meisjes in Herat aan, bedreigt de Afghaanse president en Afghaanse overheid en preekt voor een Islamitische overheid. Op de tweede video is een herdenkingsmoment te zien voor de dood van enkele jongeren uit Herat die sneuvelden in de gewapende strijd. Een talibancommandant spreekt een grote groep mannen toe en hitst hen op tegen de Afghaanse overheid en de Amerikaanse inmenging. Echter, het CGVS herhaalt dat omwille van bovenvermelde redenen ook aan dit type beeldmateriaal weinig bewijswaarde kan worden toegekend. Noch de foto's, noch de videofragmenten staven uw relaas over het overlijden van uw broer en de gedwongen rekrutering bij de taliban die u daardoor vreesde. Bijgevolg kunnen ook deze stukken de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

Tot slot legde uw advocaat een nota neer waarin hij de algemene veiligheidssituatie in Herat aanklaagt en waarin hij de veiligheidsrisico's voor terugkerende verzoekers naar Herat benadrukt. Dienaangaande wordt verwezen naar onderstaande beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Herat (zie infra).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict

in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevechten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Herat te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-68 en 137-143, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>) en EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-24 en 77-81, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>) en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-66 en 149-155, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan, en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. De provincie

Herat wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Herat ruw geschat 1,9 miljoen inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 259 burgerslachtoffers vielen, een vermindering met 48% ten opzichte van 2017. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Herat in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden bovendien voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Het geweld in de rurale districten neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van doelgerichte aanvallen en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. De provincie blijkt voorts een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchten en voor een groot aantal intern ontheemden die hun regio verlaten omwille van de droogte.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Herat in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Herat een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Herat. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker benadrukt dat hij thans originele stukken heeft neergelegd ter staving van zijn problemen, doch de Raad stelt vast dat verzoeker er ten onrechte van lijkt uit te gaan dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal wat de door hem thans neergelegde originele documenten betreft verwijst naar de beoordeling van de Raad gedaan in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming met betrekking tot de kopieën van deze documenten, doch niet is nagegaan in welke mate deze beoordeling werd beïnvloedt door het feit dat de stukken kopieën waren. Hierbij dient evenwel te worden vastgesteld dat uit de motivering van de Raad in het arrest in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming (RvV 21 december 2019, nr. 214 574) blijkt dat deze verschillende motieven heeft ingeroepen, die worden herhaald en benadrukt in de bestreden beslissing, waarom aan de neergelegde (kopieën van) documenten geen afdoende bewijswaarde kan worden toegekend ter staving van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten. Uit een lezing van dit arrest kan niet blijken, en verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in om dit *in concreto* aan te tonen, dat het loutere feit dat het enkel kopieën van documenten betroffen de voornaamste overweging van de Raad inhield om deze documenten iedere bewijswaarde te ontzeggen. Aldus kon de bestreden beslissing op pertinente en terechte wijze oordelen dat het louter neerleggen van de originele versie van deze documenten geen afbreuk doet aan de door de Raad gemaakte beoordeling in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, dat deze documenten op zich geen bewijs vormen van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten. Dit geldt temeer nu de Raad in voormeld arrest, en in navolging hiervan de bestreden beslissing, terecht vaststelden dat uit de landeninformatie blijkt er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. De bewijswaarde van deze documenten is aldus hoe dan ook relatief. Het verweer in het verzoekschrift dat dit geen reden mag zijn om alle documenten van dit land in twijfel te trekken, doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat, rekening houdend met alle

overwegingen, de neergelegde originele documenten geen afdoende bewijswaarde hebben ter staving van de door hem aangehaalde problemen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar algemene informatie ter staving van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, wijst de Raad erop dat verzoeker zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een loutere verwijzing naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, hiertoe niet volstaat. De Raad wijst er bovendien nog op dat de door verzoeker toegevoegde informatie geen betrekking heeft op de gedwongen rekrutering door de taliban in zijn regio van herkomst, doch wel op een advies van ECRE om de uitwijzing van Afghaanse verzoekers stop te zetten, op de veiligheidssituatie in de stad Kabul en de situatie van terugkeerders naar Afghanistan, waarmee hij aldus hoe dan ook niet aantoonde dat hij een risico loopt om gedwongen gerekruteerd te worden bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst.

Waar verzoeker met de verwijzing naar informatie met betrekking tot (de situatie van en problemen voor) terugkeerders naar Afghanistan tracht aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar dit land, dient erop gewezen dat verzoeker dit *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een verwijzing naar algemene informatie daartoe niet voldoende is. Verzoeker brengt geen concrete elementen of gegevens bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan zal worden gevisieerd of vervolgd in Afghanistan, noch dat hij bij een terugkeer naar de provincie Herat met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die een dermate niveau van hardheid bereiken dat zij zouden oplopen tot een mensonterende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker aanvoert dat de in de beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Herat, zoals deze blijkt uit de bestreden beslissing, gebaseerd is op informatie van augustus 2018 en juni 2019 en aldus niet meer "*up to date*" is, stelt de Raad vast dat de door verzoeker geciteerde informatie, in zoverre deze betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de provincie Herat, enerzijds van minder recente datum is dan de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd en anderzijds in dezelfde lijn ligt als deze informatie. Uit een lezing van de door verzoeker bijgebrachte informatie met betrekking tot veiligheidsincidenten in de provincie Herat in 2019 blijkt immers dat deze informatie de analyse in de bestreden beslissing bevestigt, zijnde dat het merendeel van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden voornamelijk doelgericht van aard zijn, waarbij het geweld in de rurale districten er hoofdzakelijk de vorm aanneemt van doelgerichte aanvallen en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen.

Verzoeker voert verder aan dat de commissaris-generaal geen landeninformatie heeft bijgebracht over de veiligheidssituatie in zijn dorp van herkomst, Siyawooshan in het district Gozara in de provincie Herat en dat de veiligheidssituatie er grondig verschilt van de rest van de provincie Herat. De Raad stelt echter vast dat verzoeker er niet in slaagt om *in concreto* aan te tonen dat de veiligheidssituatie in zijn dorp van herkomst dermate verschilt van de rest van de provincie Herat. De verwijzing in het verzoekschrift naar verzoekers verklaringen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat er drie groeperingen in zijn dorp vechten (Verklaring volgend verzoek, stuk 10, p. 2) heeft enerzijds voor een deel betrekking op zijn eigen, ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten en betreft anderzijds een blote bewering die niet gestaafd wordt door objectieve informatie of gegevens. Dat de veiligheidssituatie in verzoekers dorp van herkomst verschilt van de rest van de provincie Herat, kan immers niet blijken uit de door hem neergelegde informatie, noch uit de informatie van de commissaris-generaal. Waar verzoeker aanvoert dat uit de door hem neergelegde video-opname blijkt dat de taliban actief is in zijn dorp, wijst de Raad erop dat louter dit feit onvoldoende is om aan te tonen dat verzoeker in zijn dorp van herkomst louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, gelet op de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de veiligheidssituatie in de provincie Herat. Ten slotte dient er nog op te worden gewezen dat de Raad in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming reeds heeft geoordeeld dat "*Waar verzoeker in zijn verzoekschrift er nog op wijst dat de taliban hun hoofdkwartier hebben in zijn dorp van herkomst, gelegen in het district Gozara, zoals blijkt uit pagina 7 van de COI Focus "Afghanistan – Security situation in Herat province" van 18 mei 2017 (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie"), merkt de Raad op dat uit het EASO COI Information Report: Afghanistan – Security Situation, van mei 2018 (zie aanvullende nota verwerende partij), blijkt dat heden aan de taliban in Gozara slechts een lage aanwezigheid en activiteit kan worden toegedicht (p. 77).*" Uit het meest recente EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van juni 2019 blijkt dat bovendien dat de situatie nog niet is gewijzigd in verzoekers district. Verzoeker toont met het louter neerleggen van deze video-opname en enkele niet-gestaafde beweringen dan ook niet aan dat de

veiligheidssituatie in zijn dorp van herkomst, Siyawooshan in het district Gozara in de provincie Herat, dermate verschilt van de rest van de provincie dat hij bij een terugkeer naar dit dorp louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Voorts verwijst verzoeker in het verzoekschrift naar een rapport van ECRE waarin wordt opgeroepen om terugkeer naar Afghanistan stop te zetten omwille van de problematische veiligheidssituatie en het gebrek aan coherentie in het beleid van de lidstaten van de EU. De Raad stelt vast dat het inderdaad zo is dat ECRE repatriëringen afraadt, doch is van oordeel dat louter op basis van dit standpunt van ECRE, dat geen rekening houdt met het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan en bovendien geen juridisch bindende kracht heeft, geen subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet aan verzoeker kan worden toegekend.

Gelet op het voorgaande, is de verwijzing vanwege verzoeker naar de '*sliding scale*' in het arrest *Elgafaji* niet dienstig en kan de redenering die hij hieromtrent opbouwt en die hij baseert op de bewering dat hij persoonlijke omstandigheden in de zin van de '*sliding scale*' zou hebben aangetoond, niet worden gevolgd.

Er zijn ook geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het vorige verzoek om internationale bescherming.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voorts heeft de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP